

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. juli 2014
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Katrine Born Thodsen
Sagsnr.: 2014-0030-2336
Dok.: 1233221

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1234 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Karen Hækkerup

/

Andreas Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1234 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse antallet af ansøgninger pr. institution om lov til at se en socialrådgiver samt meddelte afslag herpå og den anslåede ventetid for at se en socialrådgiver? Hvordan forholder ministeren sig til at lave en fri adgang til socialrådgivere ved akutte situationer som f.eks. samlivsbrud, dødsfald i familien osv.?”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har indledningsvis oplyst, at man ved besvarelsen har lagt til grund, at der ved begrebet ”institution” forstås fængsler og arresthuse, hvor indsatte ikke har adgang til almindelig offentlig betjening.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at antallet af anmodninger om at tale med en socialrådgiver, herunder eventuelle afslag og anslået ventetid, ikke opgøres statistisk.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at der er ansat socialrådgivere i alle fængsler, mens socialrådgivere, der er ansat i de lokale afdelinger af Kriminalforsorgen i Frihed, kommer fast i arresthusene, hvor de varetager den socialfaglige opgaveløsning.

For så vidt angår spørgsmålet om fri adgang til socialrådgiver i akutte situationer har direktoratet oplyst, at der altid er personale til stede i institutionerne, der kan tage hånd om de akutte situationer, som måtte opstå i den indsatte liv. Personalet kan ved akut behov tilkalde anden faglig ekspertise, som f.eks. socialrådgiver, religiøs forkynder, læge eller lignende. Der vurderes dermed ikke umiddelbart at være behov for at etablere en ordning med ”fri adgang” til socialrådgiver.